

Маленький фельсток.

Проектки.

Коли б спітали мене, як схарактеризували наші часи кількома словами, таємницею якої була моя пам'ять про минуле, які відомості дали для його історії, то я, не вагаючись, однівів би:

— Наше время—время широких "задач", наші часи—часами проектів.

Не встигнеш розгорнути свіжого числа газети, як уже й в очах зарядив одних проектів.

Про скасування обмеженностей розстріжених попів.

Про роздільне життя чоловіків і жінок.

Про заведення потішних рот.

Про турбування за народно тверезість.

І т. д., і т. д.

Признається, мене ані трохи не обходить позбавлення прав розстріжених попів. Я також думки: коли ти ціл, то ти зможеш саме кадил, і нема чого тобі захоплюватись "ниспроверженем" существуючого строю" та будати в себе кадето-жидо-мазепо-мократію. Хочеться тобі громадської діяльності, то бери архів в о. Водсторгова або о. Строкова, як що ти більше духовенство, або в о. Макарія Гнеснева та о. Мельхіседека, як що ти міністри. Річ безпечна, її відмінного "ниспроверження" нема. А то туди же! запальний промови в Думі, неначе він не піш, а якість, даруйте на слові, Мілюков чи Гегечкор. Отже коли попався, то й терпіть кару і не балай про якість там "обмеженності".

Не лежить моє серце й до проекту про роздільне життя "супругові". Де ж це, людочки, видано, щоб я, можна сказати, законний чоловік своєї жінки, та не смів часом і попробувати дорогого дружини! А як же ж тоді в отміні—жені на бойця свого мужа? Так-так, дуже вона боятиться! Та діл ней закон спопулярніть в нагайкою-дротянкою, а вона тобі "раздільне життєво" супругові". Ні, пропала сем'я ні за папку душу, і, на мою думку, п. Щегловітов, що обстоє цей проект закону, суперечка масон. Велика дяка й шанна п. Саблевіві, що не попустив аргументуватись такій поважній інституції, як нагайка-дротянка.

І мимовілі виникає думка,—авдії, у "мужеві разумі" таки недоладності?

Підождемо, поки повернеться в своєї тріумфальної мандрівки по Родіні п. Пурішкевич, він одразу розвів всі сумніви.

А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзерпatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

пatrioti й аверх-педагоги піклуються про заведення по школах західного повіту салданської швалини, а п. Кассо висовує свій проект—дозволити курсисткам учителювати в сепедній школі.

— Страйкайте, пане Кассо,—цілком справедливо вспівняє Міністерство київської міської освіти.

— Но, якже ж відповісти на це?

Тепер начальник південно-західної залізниці К. С. Немешаев звернувся до п. політічним експертам відповісти на це.

— А то—на що ж це схоже? Хоч на світі не живі.

Навіть такі корисні в своїй першій ідеї проекти, як про потішних, і ті хотіть вороги освіти звесті на козацькім пілсуді. Російські авзер-

Круг салу... Ха-ха-ха!
Не спиняй нас вони.
Раз-два!—все обнесли,
Тепер хоч запали!

Красоточка вікно
На сміливих зорить,
І сердечко давно
До нас ти горить.
Погішні, кашляни!
Потішні, підморгай!

В нас гело на губі—
Дитяча бо пора,
Красоточку ж собі
Здобудем на ура!
Красоточко, аххи!
Втіка... Ха-ха! хи-хи!

Направо, вояки!
Раз-два! Ранній! Раз-два!
К чортам письмо, книжки,
Де буйна голова!
Потішні, бий, ламай,
Нічого не мінай!..

Шершень.

На київських учительських курсах.

Цими днями слухачі київських учительських курсів впорядкували глянянну, пройшавши на параході Дніпро і одівдивши Межигір'я.

Що все це були учителі в Україні, помітно було аразу: весь час співали тільки українські пісні, розмовляли між собою, за малим винятком, всі тільки українською мовою. Можна було думати, що всі вони глибоко відчувають ті ненормальні умови, при яких їм приходиться працювати у київській школі, однак, як виявляється з слів самих курсистів, вони чомусь замовчують про найпекучіші справи навіть в той час, коли, дідається, сам порядок річей підказував їм піднити про це питання. Всякі хотіли б такий факт: цими днями в автодорії курсів читалися лекції по методиці рідної мови в школах. Гіркою іронією познані lunati ці лекції перед представниками української вародньої школи, з якою ту саму рідину мову так рішуче виганяють, і можна було сподіватися, що українські учителі, як люди свідомі своєї праці, що носять в собі болі рідної школи, зроблять, принаймні, запитання, які ж практичні наслідки вони можуть мати в цих лекціях про методи навчання рідної мови в українській школі, коли в ІА учнівня одбувается не на рідині мові. Перед представниками сучасних українських шкіл може більше підходиши бути з лекції не про методи навчання рідної мови, а про ті методи, за допомогою яких можна як найскоріше одути дітей од рідної мови, бо цю роботу в українських школах приходиться робити зовсім без всякої методики.

На скільки усічено йде ця робота в українській школі і як впливає вона на дитячий духовний розвиток, ми думаємо, про це добре знають наші учителі, і коли промовчують, то тільки певною частиною, через те, що соняча байдужість до цього питання уже завдавала увійшла між українським учителством в традицію.

І тепер пі лекції про методи навчання рідної мови на курсах не розвивалися в учителях болючих пітань рідної школи. Ми не можемо висловити собі причин цього сумного факту: може з'являється це наслідком перевтом шкільної праці, може—чого-небудь іншого, не хотілося б тільки заневинитись, що це простістінка

байдужість чиновника, якого інтересу його робота постільки, поскільки вона може забезпечити йому начальницьку ласку і спокійне пробування на посаді.

Кажуть деякі в курсистів, що на курсі вібралися люди один з одним не знайомі. Кожний слухає, що йому читають, а що сам гадає, про те мовчить.

Раді повірити цьому, але ж думаємо, що, вібравшись в такому значному числі (600 чоловік), учителі не тільки повинні слухати, що скажуть їм лектори, а повинні сказати їй своє слово про вародю сучасну школу і своїм лекторам і всьому громадянству, яке не може не прислухатися до їхнього голосу.

В. П.

В суді.

Справа про вбивство Радоміцького.

14 іюня війська київської судової палати почала розбирати в Умані діло учнів уманської сельсько-господарської школи, яких обвинувачують за душогубство.

Діло було так.

В декіні місяці минулого року в Царинному садку було вбито молодого чоловіка, що приїхав до Умані з Києва. Труп убитого знайшли в криниці в саду. Потім довідлився, що вбитий—Микола Радоміцький, вільний слухач київських технічних курсів. На трупі було 5 огнестрільних ран.

В душогубстві стали обвинувачувати учнів сельсько-господарської школи. Двох з винуватців—Петра Селецького та Сергія Пашутинського—поліція заарештувала на вакзалі. Заарештовані призналися і осіли до росказу:

5 декабря, ранком, до Пашутинського на квартиру прийшов знайомий П. Селецький і повідомив про приїзд до Умані юнака, що він є чоловіком, що назаває себе офіцером. Цей „офицер“ прийшов до нього в школу і од імені його знайомого Якова Торського прохав дати йому „живу“ до київських товаришів по партії.

Коли Пашутинський побачив незнайомого, то пізнав його і сказав, що звуть того доброля Миколем Михайловичем, який раніше був офіцером. Потім Радоміцький почав розказувати про свою партійну роботу і нарікав до нього в школу і од імені його знайомого Якова Торського прохав дати йому „живу“ до київських товаришів по партії.

Албанці подали через турецького посла в Чорногорії відповідь турецькому урядові.

Албанці відповіли, що склав албанський лейтут Ізмайл-Камаль бей.

Вони настоюють на гарантії держав, вимагають грошей на відбудування всього зруйнованого турками під час замирення повстанців, не згадують віддавати збори і хотять, щоб військову повинність албанці відбували тільки в Албані, крім того вимагають, щоб албанська мова мала такі самі права в суді і адміністрації, як і турецька. Чиновники можуть бути тільки албанці, або тури, що знають албанську мову. Школи повинні бути незалежні, в містах повинно бути повне економічне самопорядкування.

Японці в Кореї.

Японці в Кореї завели сувору цензуру, як на корейські газети, так і на чужінські. Дів місіонерські газети були закрито через те, що корейці, мовляв, дуже темні і рано їм ще читати газети.

Газета „Кеячко Шімпо“ надрукувалася

бала статтю про те, що наслідник, граф

Терауя, завідав до церкви в Ісі. В цій

статті японці побачили натяк на вбивство

вікента Люорі, міністра народної освіти,

якого ще 20 років тому вбили в цій са-

мії церкві. Газету закрили.

В Китаї.

Тепер в Пекіні відбуваються сполучені зібрания депутатів від провінційних рад.

Між іншим, на одному з таких зібрань виготовлено проект статуту нової відомої поступової політичної партії під

назвою „Спілка друзів конституції“.

Головна мета партії: домагатися поширення

політичних прав народу для змінення

конституційного режиму, вимагати, щоб

кабінет міністрів був відповідальним пе-

ред палаюто депутатів і т. інн.

Програма цієї партії має багато спіль-

них пунктів з програмою російської ка-

датської партії.

В Угорщині.

Угорський уряд увійшов 148 народ-

них учителів сербів, словаків та румунів

через те, що вони засновали дітей

мадьярської мови по школах. Ці утички

на учителів викликали страшне обурен-

ня всіх національностей.

Останні вісти.

Царинськ сад. Коли вони прийшли до

мостика, то Пашутинський пропустив на

два кроки вперед Радоміцького і вистрілив

в спину з револьвера. В цей час на

Радоміцького став стріляти і Селецький.

Схильований Пашутинський став тікати з

саду. Розенфельд вікупу з Селецьким до-

гнали його і одвели додому, де він по-

алив свої листи. Потім Селецький та Роз-

енфельд вернулися в сад, потрусили труп,

взяли деякі речі і, кинувши труп в кри-

ницю, повернулись на квартиру Пашутин-

ського.

Задовідома байдужість чиновника, якого інтересу

їого робота постільки, поскільки вона

може забезпечити йому начальницьку

ласку і спокійне пробування на посаді.

ОДЕСА. На виборах членів управи

голова союзу Архангела Михаїла

Пелікана провалився. Вибрано пред-

ставника опозиції Сігаєва.

БОЛІДІСТ. Хата консервів за підбивання то-

варишів до забастовки.

ОДЕСА. На виборах членів управи

голова союзу Архангела Михаїла

Пелікана провалився. Вибрано пред-

ставника опозиції Сігаєва.

ВАРШАВА. Почалась забастовка

1000 столарів.

Понече членів окружної

поліції командували в Петербурзі

потешні роти нижніх і середніх

шкіл для участі в смотрі. Есперів до цієї

подорожі не допущено.

ЧЕРНІГІВ. Губернатор видав обо-

в'язкову постанову про заведення до-

мових книг в посилках по близу Чер-

нігів, а також в посилках, що леж-

яжуть по річці Десні в остерському

і чернігівському повітах.

БЕРДИЧІВ. Одбулися вибори по-

вітових земських гласних. Вибрано

12 душ, безпартійних, грамотних.

КАТЕРИНОСЛАВ. Губернська

правління постановило роскошать

уголовну справу проти бувшого під-

оцією Сігаєва.

ЧЕРНІГІВ. Губернатор видав обо-

в'язкову постанову про заведення до-

мових книг в посилках по близу Чер-

нігів, а також в посилках, що леж-

яжуть по річці Десні в остерському

і чернігівському повітах.

ЧЕРНІГІВ. Губ

приютом буде завідуючий названою школою д. Войцеховський.

Г. НОВОСІСЬКИЙ (на Чорноморрі). Експропріація. Втічає каторжан. Подавмо докладніші відомості про грабіж у Новоросійську. 31 мая о 12 год. дня мало не в самому центрі міста шайка грабіжників пограбувала новоросійський оділ "Русек", для виїзни торг. Банка". Суцільніша з гір грабіжники двома ватагами пройшли по Нафтовій вул. і увійшли в помешкання банку. Городовий Дмитрюк, що стояв коло входа, пропустив першу ватагу злочинців, не помітивши, що грабіжники ховали під довгими балахонами берданки. Але коли підійшла друга ватага, то городовий звернув увагу, що невідомі були в масках і мали приклеплені бороди; від хотів арештувати грабіжників, але вистрілом вони поклали його на місці.

Почувши вистріл, грабіжники, що були вже в середі банку, почали її собі стріляти, вимагаючи, щоб припинили піділ "руки вгору". Захопивши гроши (коло 45,000 карб.) грабіжники, щоб налякати служащих, почали ще більше стріляти і тоді порвали служащих банку Кублану, Злоказича і Дрициса. Кублан дуже швидко після цього помер в лікарні.

Грабіжники були в помешканні банку коло 10 хвилин. Першим почув стріляння в банку артилерійський Вольсько-Камського батальон і кинув до телефону, щоб сповістити про цей грабіж губернатора, але телефон був заснований.

Відомі з банку, грабіжники зробили ще декілька вистрілів і кинулись тікати тією ж дорогою, якою пришли в банк. По дорозі злочинці обстрілювали будинки, в яких воїни сподівалися засідки або де виглядали в вікнах.

Тільки коли вже грабіжники підійшли до лісу, з'явилися кінні стражники і погналися за грабіжниками, але воїни незабаром зникли в лісі. На місці події швидко прибули чорноморський губернатор і віце-губернатор; викликали на підмогу поліції ділі північної москалів і з ними рушили розшукувати злочинців. Та ці розшукування не дали ніяких результатів. Другого дня було послано в гори і в близькі селища патрулі москалів шукати грабіжників, але й до цього часу всі шукання злочинців були марні, — грабіжники зникли.

Не встигла заспокоїтися людність од пережитого хвилювання, як що Новоросійському трепаслися інші події, які ще більше зтурбували людність: з арештантського вагону втекли каторжане, поранивши конвойних москалів.

Вночі проти 3 іюня дев'ять душ конвойних москалів поїздом з Новоросійська провадили двадцять двох арештантів — каторжан. Як тільки підійшло у тунель, що коло станції Тонельної, арештанті наливалися на своїх конвойних, одягали в них зброя і поранювали їх, сама повискала в поїзді. Бряк кайданів почав кондуктор і почав скріпляти на втікачів, але воїни, одстрілюючись, швидко зникли в горах. Про втечу арештантів з дороги було послано телеграму на найближчу товельну станцію, а звідтіля сповістили станичне начальство сусідньої станції. Коли поїзд прибув на станцію, то з арештантського вагону винесли одноюго конвойного вбитим, а трохи вивели пораненими. Тут же в вагоні знайшли одного арештанта, який одмовився тікати в іншими арештантами.

Станичне начальство зараз же послало козаків ловити арештантів, а про подію було повідомлено губернську адміністрацію, яка розіслала скрізь погоню. З цих втікачів поки що піймали трох: двох коло горного роз'єзда, а третього в горах. Останнього піймали завдяки козакові Івану Заволоці, до якого арештант був підійшов в проханням дати йому за великих злочинів вільну одежду і який заманив арештантів до своїх станичників. Станичники, піймавши втікачів, потрусили їхого, забрали його револьвера і посадили від арешту. Шукають втікачів каторжан двох рот москалів, жандарми, поліція й козаки близьких до Новоросійська станиць. Коло 400 душ бродить по горах та лісах, розшукуючи каторжан. Познавали розвібії кайдани та деякую арештантську одежду. Кайдани були розрубані шашкою.

Тим часом втікачі добувають собі одежду та іжу крадіжками.

Експропріація в банку та втічає арештантів дуже налякали людність: побільші віярди поліції оберігають тепер всі громадські та кредитові інституції в Новоросійську та інших містах Чорноморія.

Листування редакції.

Кобеляки. Т-очко Вам зосталось доплатити 1 руб.

Від кінтори.

Звідомлення про стан фонду на збудування пам'ятника Т. Г. Шевченкові в Київі.

На 1-е травня 1911 року було 48,549 руб. 15 коп.

На противі маю надійшло:

Від київського українського клубу по талону, книжки № 3207—3209 6 руб.

Від 10-го стрілкового полку пожертво-

вання по підп. лист. № 3562—7 руб. 50 коп.

Від бердичевської земської лікарні по підп. лист. № 320—8 руб. 30 коп.

Від оренбургської городської управи пожертвовання—50 руб.

Від С. П. Карпенка по підписному листу № 5619—15 руб. 15 коп.

Від служби зборів кат. запізниці по підп. лист. № 5086—8 руб. 56 коп.

Від священика с. Жданівки, катериносіль, губ., по підп. лист. № 5526—7 руб. 38 коп.

Від священика с. Іванівки, катериносіль, губ., по підп. лист. № 5148—3 руб.

Від священика с. Стратіївки, катериносіль, губ., по підп. лист. № 5603—46 коп.

Від священика с. Дмитрівського, катериносіль, губ., по підп. лист. № 5936—1 руб.

Від пристава 3-го стану ровенського пов., пожертвов.—45 коп.

Від священика с. Краснополка, поділ. губ., по підп. лист. № 5727—8 руб. 80 коп.

Від священика с. Деревицького, катериносіль, губ., по підп. лист. № 6167—75 коп.

Від харківськ. народ. дома т-ва грамотності від вистави—156 руб. 5 коп.

Від есауловськ. стан. отамана 2-го донськ. округу пожертвован.—38 коп.

Від владимирської городської управи пожертвован.—25 руб.

Від гродненської городської управи пожертвов.—25 руб.

Від священика с. Миколаївки, катериносіль, губ., по підп. листу № 5541—12 руб.

Від священика с. Жерденівки, подільської губ., по підп. листу № 5661—1 руб. 55 коп.

Від священика с. Гуlevці, подільської губ., по підп. листу № 5820—1 руб. 89 коп.

Від священика с. Заразі, подільської губ., по підп. листу № 5871—5 руб. 76 коп.

Від священика с. Тишківки, подільської губ., по підп. листу № 6077—38 коп.

Від священика с. Білого, катериносіль, губ., по підп. листу № 5965—1 руб. 81 коп.

Від продаю карток подарованих Федоровським—4 руб. 10 коп.

Від священика с. Залетичевки, под. губ., по підп. листу № 6447—30 коп.

Від хабаровського літер. музич. драматич. т-ва пожертвован.—53 руб. 92 коп.

Від священика м. Райгороду, поділ. губ., по підп. листу № 5736—1 руб.

Від каменець-подільського т-ва "Промсвіт" пожертвован.—9 руб. 29 коп.

Від білопільської городської управи пожертвован.—10 руб.

Від податн. інспектора 1-го уч., харківськ. губ., по підп. листу № 6296—1 руб.

Від священика с. Захарьевки, катериносіль, губ., по підп. листу № 6165—28 коп.

Від священика с. Кірчинці, под. губ., по підп. листу № 6444—1 руб. 50 коп.

Від священика с. Степанкі, под. губ., по підп. листу № 6198—1 руб. 70 коп.

Від священика с. Святогорівки, катериносіль, губ., по підп. листу № 5717—3 руб. 50 коп.

Від священика с. Миколаївки, катериносіль, губ., по підп. листу № 5979—2 руб. 35 коп.

Від священика с. Полонного, под. губ., по підп. листу № 6092—4 руб. 18 коп.

Від священика с. Боговиці, под. губ., по підп. листу № 4955—5 руб. 6 коп.

Від жандарм. прав. ж. з вечора ст. Окниць 25 марта цього року пожертвован.—60 руб. 89 коп.

Від правління харківської таможні по підп. листу № 6308—1 руб. 50 коп.

Від київського українського клубу по талон. № 3274—3276—2 руб. 70 коп.

Від селян. с. Разношинці через Сем. Ревіка, пожертвован.—2 руб.

Від сурином-міхайлівського сельського складу, по підп. листу № 5057—11 руб. 35 коп.

Від священика с. Кисляк, подільської губ., № 5753—76 коп.

Від священика с. Снітківки, подільськ. губ., № 6413—1 руб. 70 коп.

Від ювілійного вечора 15 мая в Луб'яних, полтавської губ., пожертва. 100 руб. 28 коп.

Від Радовського лісничого, волин. губ., по підп. листу № 1201—2 руб. 30 коп.

Від судебного слідчого I-го уч. ковельського поїзду № 1063—2 руб.

Від ріпкінської поштової контори по підп. листу № 1833—4 руб. 90 коп.

Від синицької поштової контори, київськ. губ., № 4638—3 руб. 29 коп.

Від земського начальника I-го уч., катериносільськ. губ., № 5056—2 руб. 55 коп.

Від земського страхового агента, ізяславського повіту, № 1021—1 руб.

Від акціоного надзирателя 2-го округа, катериносільськ. губ., № 4813—8 руб. 40 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.

Від київського поштової контори по підп. листу № 5057—35 коп.